

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Grønlandsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 9. februar 2022
Kontor: Nordatlantkontoret
Sagsbeh: Malene Brixen Lynggaard
Jensen
Sagsnr.: 2022-0032/09-0160
Dok.: 2305620

Besvarelse af spørgsmål nr. 46 (Alm. del) fra Folketingets Grønlandsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 46 (Alm. del), som Folketingets Grønlandsudvalg har stillet til justitsministeren den 26. januar 2022.

Nick Hækkerup

/

Marie Mølsted

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 46 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Af offererstatningslovens § 11 a., stk. 2 fremgår det, at skadelidtes krav på erstatning og godtgørelse fra skadevolder ikke gælder hvis skadevolder har anerkendt kravet og dets størrelse. Endvidere fremgår det af § 11 a., stk. 3, at skadelidte kan få tildelt en højere erstatning end fastsat ved dom, såfremt særlige omstændigheder taler herfor. Det modsatte, at det grønlandske erstatningsnævn kan tilkende en lavere erstatning end fastsat ved dom, fremgår ikke af loven. Desuagtet er det almindelig praksis, jf. erstatningsnævnets årsberetninger, at erstatningsnævnet nedsætter erstatningskrav i sådanne sager. Vil ministeren belyse, hvor der er hjemmel i lovgivningen til at tilkende skadelidte lavere erstatninger end fastsat ved dom? Hvordan vil ministeren sikre, at ofre for forbrydelser af særligt grov karakter, f.eks. frihedsberøvelse, voldtægt o. lign., og særligt når det kommer til børn og unge under 18, får en retmæssig erstatning, når der ikke er præcedens for lignende sager?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Erstatningsnævnet i Grønland, der har oplyst følgende:

”Efter offererstatningslovens § 11a, stk. 1, yder Erstatningsnævnet som udgangspunkt erstatning eller godtgørelse med det beløb, der er fastsat i en dom, hvis betingelserne for at yde erstatning efter loven i øvrigt er opfyldt.

Efter bestemmelsens stk. 2 kan dette udgangspunkt fraviges, hvis skadevolderen under sagen må anses for at have anerkendt kravet eller dets størrelse.

Efter bestemmelsens stk. 3 kan Erstatningsnævnet tilkende en højere erstatning eller godtgørelse end den, der er fastsat i dommen, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

I de sager, der indbringes for Erstatningsnævnet, hvor der er afsagt dom, er det oftest i sager om seksualforbrydelser, at retten har fastsat en godtgørelse eller erstatning, og der er som oftest tale om tortgodtgørelse.

I sager om vold har retten som oftest ikke haft tilstrækkelige oplysninger til at tage stilling til spørgsmål om godtgørelse eller erstatning. I disse sager må Erstatningsnævnet i mange tilfælde indhente yderligere oplysninger for at have det fornødne grundlag for sagens behandling.

Som det fremgår af offererstatningslovens § 11 a, er Erstatningsnævnet som udgangspunkt bundet af en dom. Erstatningsnævnet kan ikke uden videre tilkende et højere eller lavere beløb end det, der er fastsat i en dom.

I de sager, hvor tiltalte må anses for at have accepteret at betale en godtgørelse eller erstatning, som overstiger det beløb, der efter retspraksis tilkendes i lignende sager, og hvor dommen derfor tilkender en godtgørelse eller erstatning på et beløb, der overstiger almindelig praksis, yder Erstatningsnævnet alene den godtgørelse eller erstatning, der svarer til almindelig praksis, jf. offererstatningslovens § 11 a, stk. 2. Det sker ikke særlig ofte, at Erstatningsnævnet anvender denne bestemmelse.

I de tilfælde, hvor retten i en dom har fastsat en erstatning eller godtgørelse, som er betydelig højere end den erstatning eller godtgørelse, der efter praksis fastsættes i lignende sager, vil Erstatningsnævnet ansøge Justitsministeriet om tilladelse til at appellere dommen, jf. offererstatningslovens § 11 b. Dette sker også forholdsvis sjældent – omkring 2 gange årligt.

Har retten i dommen fastsat en erstatning eller godtgørelse, som er lavere end den erstatning eller godtgørelse, der efter retspraksis tilkendes i lignende sager, kan Erstatningsnævnet tilkende en højere erstatning eller godtgørelse, jf. offererstatningslovens § 11 a, stk. 3. Denne bestemmelse tages oftest i anvendelse i forbindelse med mere komplicerede sager om seksuelle krænkelser. Det kan for eksempel være i grove seksualforbrydelser, der er begået over en årrække imod et barn.

De grønlandske regler om godtgørelse og erstatning ligner de danske regler. Derfor lægger de grønlandske domstole, og dermed også Erstatningsnævnet, vægt på dansk retspraksis. Der er således også i Grønland sket en forhøjelse af niveauet for den godtgørelse, der tilkendes i sager om seksuelle krænkelser, som har fundet sted efter den 1. april 2018.

I mere komplicerede sager om seksuelle krænkelser, vil de kriterier, der har betydning for fastsættelsen af foranstaltningen, ofte også indgå i vurderingen af tortgodtgørelsens størrelse. Selv om sagerne adskiller sig fra hinanden, har kredsdommerne og dommerne i landsretten derfor også et grundlag for vurderingen af, hvilken tortgodtgørelse der bør tilkendes. Den erstatning og godtgørelse, der i øvrigt kan tilkendes for personskader er reguleret i Erstatningsansvarsloven.

Erstatningsnævnets juridiske ressourcer er begrænsede, da der er tale om et bijob for alle jurister, der er tilknyttet nævnet. Erstatningsnævnet forsøger dog efter bedste evne at udbrede

kendskabet til erstatnings- og godtgørelsesniveauer gennem information på Grønlands Landsrets hjemmeside og ved at dele erstatningsnævnets kompendium og årsberetninger med forsvarere, anklagemyndighed og alle med dømmende myndighed ved Grønlands Domstole.”

Justitsministeriet kan i øvrigt bemærke, at der i Danmark gælder tilsvarende regler for, i hvilket omfang Erstatningsnævnet kan nedsætte en ved dom fastsat erstatning eller godtgørelse.